

נאמר מי מדד בשעלו מים - זה חסד, ושמים בזרת תפן, מה זה זרת? זו גבורה, וכל בשליש - זה העמוד האמצעי שהוא שלישי, ושקל בפלס הרים - זה נצח, ויגבעות במאזנים - זה הוד, והם בסוד האות ה', שהנקדה ה'זו מודדת בהם ה' נקודה.

שחי' יוצאת מתוך אור זך, שהוא כתר עליון, ומשום שחמש הללו הם מודדים בסוד ה' העליונה, הוא הולך בהם חמש מאות שנים בין כל אחד ואחד, וסוד הדבר - עץ החיים מהלך חמש מאות שנה, ובין כל אחד ואחד חמש מאות שנה, ובעבי של כל אחד ואחד חמש מאות שנה, שכלם עולים במשקל של חמש חמש לכל צד.

וכוד הדבר - ועשית בריחם עצי שטים חמשה לקרשי צלע המשפן האחד, וחמשה בריחם לקרשי צלע המשפן השנית, וחמשה בריחם לקרשי צלע המשפן לירכתים ימה. לירכתים אלו ירכי אמת. ימה, מה זה ים? זו שכינה עליונה, אותה שונאמר בה ודמות על ראשי החיה רקיע. והוא שבארוהו אין בין מים העליונים למים התחתונים אלא כמלא נימה, ועל הנימה הזאת נאמר, אין מלכות נוגעת בחברתה אפלו כמלא נימה, ובה הקדוש ברוך הוא מדקדק עם הצדיקים אפלו כחוט השערה, והחוט הזה הוא חוט שסובב את אות ברית המילה, והברית היא נימה. אוי למי שמפריד אות ברית בין מים למים ומונע ממנו זרע, שמחזיר את העולם לתהו ובהו, וסוד הדבר - לא תהו בראה, לשבת יצרה ודאי.

אאאאא, ועלייהו אתמר (ישעיהו מ יב) מי מדד בשעלו מים דא חסד, ושמים בזרת תפן מאי זרת דא גבורה, וכל בשליש דא עמודא דאמצעיתא דאיהו תליתאי, ושקל בפלס הרים דא נצח, ויגבעות במאזנים דא הוד, ואינון ברזא דאת ה', דהאי נקודה מדיד בהון ה' נקודין.

דאיהו דנפיק מגו אורא דכיא, דאיהו כתר עלאה, ובגין דאלין חמש מדידין אינון ברזא דה' עלאה, איהו אזיל בהון חמש מאה שנין בין כל חד וחד, ורזא דמלה עץ החיים מהלך חמש מאות שנה, ובין כל חד וחד חמש מאות שנה, ובעובי דכל חד וחד חמש מאות שנה, דכלהו סלקין במתקלא דחמש חמש לכל סטרא.

ורזא דמלה ועשית בריחם עצי שטים חמשה לקרשי צלע המשפן האחד, וחמשה בריחם לקרשי צלע המשפן השנית, וחמשה בריחם לקרשי צלע המשפן לירכתים ימה (שמות כו כו), לירכתים אינון ירכי קשוט, ימה, מאי ימה דא שכינתא עלאה, ההוא דאתמר ביה (יחזקאל א כב) ודמות על ראשי החיה רקיע.

ואיהו דאוקמוהו אין בין מים העליונים למים התחתונים אלא כמלא נימא, והאי נימא עליה אתמר אין מלכות נוגעת בחברתה אפילו כמלא נימא, ובה קודשא בריך הוא מדקדק עם צדיקנייא אפילו כחוט השערה, והאי חוט איהו חוט דסחיר לאות ברית מילה, וברית איהי נימא, ווי לון מאן דאפריש אות ברית בין מים למים, ומנע זרעא מניה, דאחזר עלמא לתהו ובהו, ורזא דמלה (ישעיהו מח יח) לא

תהו בראה לשבת יצרה ודאי, מים עליונים אורייתא דבכתב, מים תחתונים

מים עליונים תורה שבכתב, מים תחתונים תורה שבעל פה, נימה שהיא בין שניהם זה יסוד, שהיא סוד התורה, והוא יסוד ועקר של שתייהן.

וכי שמונע סוד העקר של שתי תורות, כאלו החזיר את העולם לתהו ובהו, ואלו אותם שאומרים שאין תורה אלא כפשטה, ואין בה סוד אחר. והם דו פרצופים, הוא ג"ן סדרים, שנאמר בו גן נעול אחותי כלה, גן נעול מצד של ס' סתומה, ו' הוא נעול בששת ימי המעשה וביום השבת יפתח, ובשבת כדי שלא תהיה כנועל דלת בפני לווים, שנאמר בהם לוו עלי ואני פורע, היא פתוחה אליהם, שהם נשמות יתרות.

ובאלו שלא מלוים אותה ולא מוסיפים לשבתות ולמים טובים, היא סתומה להם, ומשום זה כל המוסיף מוסיפים לו, וזו תוספת נשמה יתרה, והיא תוספת של רוח קדושה, וכל הגורע, גורעים לו אותה נשמה יתרה, ונשאר עני, ואם הוא חכם, חכמתו מסתלקת ממנו, ואם הוא עשיר במקומו, מסתלק ממנו ונשאר עני יבש, כמו שהוא מונע מלמעלה נשמה יתרה, שהיא נשמת כל חי, ונשאר יום השבת עני ושכינה יבשה, כף נמנעות ממנו ברכות, והוא מדה פנגד מדה, וכל מי שמוסיף בשבת, אז וכגנה זרועיה תצמיח. אף כף גם אצמיח הטובה שלו, ומי זרועיה של שכינה שלמעלה? אותן נשמות יתרות שזרועים ממנו, וישמחו את ישראל למטה מזיו כבודה.

ובזמן שאותה ס' סתומה נפתחת, לא נפתחת אלא בפיוס,

אורייתא דבעל פה, נימא דאיהו בין תרוייהו דא יסוד, דאיהו רזא דאורייתא, ואיהו יסודא ועקרא דתרוייהו.

ומאן דמנע רזא דעקרא דתרי תורות, כאלו אהדר עלמא לתהו ובהו, ואלין אינון דאמרין דלא אורייתא אלא כפשטה, ולית בה רזא אחרא, ואינון דו פרצופין, איהו ג"ן סדרים דאתמר בה (שיר ד יב) גן נעול אחותי כלה, גן נעול מסטרא דס' סתומה, ו' איהו נעול בשית יומי דשבווע, הדא הוא דכתיב (יחזקאל מו א) יהיה סגור ששת ימי המעשה, וביום השבת יפתח, ובשבת בגין דלא תהא כנועל דלת בפני לווין, דאתמר בהו לוו עלי ואני פורע, איהי פתיחא לגבוייהו דאינון נשמתין יתירין.

ובאלין דלא מלווין לה ולא אוסיפין לשבתות ולמים טובים, איהי סתימא להון, ובגין דא כל המוסיף מוסיפין ליה, ודא תוספת נשמתא יתרא, ואיהי תוספת רוחא דקדושה, וכל הגורע גורעין ליה ההיא נשמה יתרה, ואשתאר עני, ואם הוא חכם אסתלק מניה חכמתיה, ואם הוא עשיר במקומו אסתלק מניה, ואשתאר עני יבש, כמה דאיהו (דף גז ע"ב) מנע מלעילא נשמתא יתרה דאיהו נשמת כל חי, ואשתאר יום השבת עני ושכינתא יבשה, הכי אתמנע ברכאן מניה, ואיהו מדה פנגד מדה, וכל מאן דאוסף בשבת, אז וכגנה זרועיה תצמיח (ישעיהו סא יא).

אוף הכי נמי אצמיח טובה דיליה, ומאן זרועיה דשכינתא לעילא, אינון נשמות יתירות דזרעין מניה, ויחדון לון לישראל לתתא מזיו כבודה.

ובזמנא דההיא ס' סתימא אתפתחת, לא אתפתחת אלא בפיוסא, כמה דאת